

Asociația Creștină Sabina Wurmbrand
Căsuța Poștală 12, OP 74
București, 062580, România
Email: apel@asociatiacrestinasabinawurmbrand.ro ;
Pagina Web: asociatiacrestinasabinawurmbrand.ro

Late Reverend Richard Wurmbrand with wife, Sabina

Aprilie 2018

" Dacă trăim în Duhul, în Duhul să și umblăm "
(Galateni 5:25)

Pastorul Richard Wurmbrand a suferit 14 ani în închisorile comuniste din România. Sotia sa, Sabina, a fost deasemeni închisă pentru credința sa în Hristos aproape trei ani, chiar în unele din aceleași închisori

Dintr-o meditație biblică nepublicată a pastorului Richard Wurmbrand:

Umblând în Duh

Mulți oameni trăiesc în case scumpe și frumoase, dar, din cauza faptului că au nevoie de un scaun rulant, nu pot umbla prin propria casă. Mulți dintre noi nu cunoaștem pe cei de pe strada pe care locuim, deoarece, deplasându-ne cu mașina, părăsim sau intrăm în casă direct prin garaj. La fel, s-ar putea să nu știm cine locuiește alături. Rar ajungem să umblăm prin preajma casei.

Există, prin urmare, mulți creștini care "trăiesc în Duhul", dar nu explorează tărâmul imens și frumos al spiritului, unde își pot lua un ragaz pentru a-l vizita. Tărâmul spiritului are și "facilități pentru a merge pe jos" și chiar "reguli de trafic".

Putem citi în cartea proorocului Naum: "Duruiesc carele pe ulițe, se năpustesc unele peste altele în piețe (în original: "pe căile late.") (Naum 2: 4) Când umblăm, Domnul Iisus ne-a avertizat cum "căile largi duc la distrugere" și, prin urmare, ar trebui evitate. Este scris în Evanghelie:

"Intrați pe poarta cea strâmtă. Căci largă este poarta, lată este calea care duce la pierzare, și mulți sunt cei ce intra pe ea.

"Dar strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață și puțini sunt cei ce o află."
(Matei 7: 13-14).

Pe căi largi există ură între națiuni, rase, credințe, generații. Oamenii care merg pe o cale lată se urăsc unii pe alții. Profetul a scris: "Ei nu cunosc calea păcii, și în căile lor nu este dreptate;

apucă pe cărări sucite: oricine umblă pe ele nu cunoaște pacea." (Isaia 59:8)

Drumul îngust nu este o autostradă rapidă. Pe o cale largă, cu greu avem șansa de a ști cine altcineva în jurul nostru ar merge pe ea. Calea îngustă este locul în care fiecare călător este ușor de identificat. Este "drumul" pe care Bunul Samaritean din Parabolă întâlnește un om lăsat pe jumătate mort de hoți și se simte obligat să se oprească pentru a-l ajuta. Toată lumea care trece pe acolo nu se poate prefăca că nu este conștientă de întâlnirea unei suferințe umane intense. Ni se spune că Preotul Templului și Levitul, când au văzut un om care era jefuit de hainele sale, au trecut de cealaltă parte. (Luca 10: 30-37) Explicația este simplă. Nu este doar lipsa de compasiune. Ei nu s-au putut opri, pentru că în alte părți ale Evangheliei este descris cum acești schimbători de bani, de fapt hoți își desfășurau afacerile chiar în Templul din Ierusalim. (Ioan 2:15) Domnul ne cere să nu evităm oprirea, ci să facem "la fel" ca samariteanul și să arătăm milă! Împăratul Solomon a scris: "Mai bună este întristarea decât râsul; căci, prin întristarea feței, inima se face mai bună. Inima înțelepților este în casa de jale, iar inima celor fără minte este în casa petrecerii." (Eclesiastul 7: 3-4).

Unul dintre cei mai mari eroi ai celui de-al doilea război mondial, în protejarea evreilor de masacrarea de către naziști, a fost reprezentantul suedez în Ungaria, Raoul Wallenberg. Este documentat faptul că a salvat viețile a circa o sută de mii de evrei. Cu toate acestea, la scurt timp după terminarea războiului, poliția secretă sovietică l-a răpit pe Wallenberg care a dispărut pentru totdeauna și a murit într-un lagăr sovietic. Ambasadorul Statelor Unite la acea vreme în Uniunea Sovietică, Averell Harriman, a făcut prea puțin pentru a încerca să-l salveze pe Wallenberg din ghearele sovieticilor. În mod ciudat, Harriman a fost un mare susținător al ajutorii guvernului sovietic. Ani mai târziu a fost publicat faptul că familia Harriman avea interese personale în concesiunile miniere sovietice. Sovieticii au spus în repetate rânduri oficialilor guvernului suedez că Wallenberg a murit la scurt timp după ce a fost răpit de pe străzile Budapestei. Totuși, în 1973, aproape 30 de ani mai târziu, trei evrei ruși care au scăpat din Uniunea Sovietică și au venit în Israel, au mărturisit cum au fost închiși împreună cu Wallenberg, în nordul sovietic, pe insula Wrangel. Sovieticii au efectuat acolo experimente pe deținuții politici folosiți drept "cobai" supunându-i la radiații intense, foamete extremă, boli infecțioase etc. Chiar și atunci politicienii din Lumea Liberă nu s-au oprit să piardă o masă pentru a interveni pentru eliberarea lui Wallenberg. Mulți politicieni care i-ar fi putut ajuta pe Wallenberg "au trecut de partea cealaltă."

Iată o mare răsplată în "mersul prin Duhul" pe drumul îngust. În Evanghelia lui Marcu ni se spune despre un om orb numit Bartimeu așezat pe un drum, cerșind. (Marcu 10: 46-52). Acest orb a sesizat ocazia că Iisus trece pe același drum, pentru a striga din ce în ce mai tare: "Iisuse, fiul lui David, ai milă de mine." Unii, trecând pe același drum, au încercat să-l facă să tacă, alții l-au încurajat spunându-i: "(Isus) te cheamă!" După ce a fost vindecat în mod miraculos, Isus i-a spus: "Du-te, creștina ta te-a mântuit". Scriitorul Evangheliei continuă: "Îndată orbul și-a căpătat vederea și a mers pe drum după Isus.". Omul orb vindecat a înțeles că îndemnul dat, "du-te" însemna "a merge după Iisus," a-l urma pe Domnul! Când "umblând prin Duhul" vom fi martori ai miracolelor, să le spunem celor din jurul nostru "Iisus te cheamă" și să fim împreună cu atâtea surori și frați persecutați și suferinzi, adevărați martiri ai credinței care "îl urmează pe Domnul!"

Închisoarea comunistă Jilava.
Intrarea spre celulele subterane

Celulă cu paturi suprapuse, fără saltele, pe care deținuții erau obligați să doarmă. Soba, doar de decor, neîncălzită în nopțile geroase de iarnă

Fotografie a pastorului Richard Wurmbrand în timpul detenției la Jilava

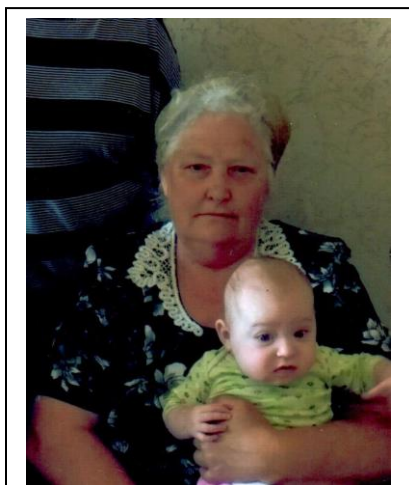
Darurile voastre ne-au permis să ajutăm financiar orfelinatul Agape din Pașcani, România, un orfelinat fondat de părinții mei, Richard și Sabina Wurmbrand; Liceul Richard Wurmbrand în Iași, România și mulți creștini vârstnici (între 70 și 100 ani), care au petrecut ani în închisorile comuniste din Europa de Est datorită mărturiei lor creștine. Unii dintre ei au fost ținuți în celule comune împreună cu părinții mei. Urmatoarele fotografii spun tot. Mulțumim pentru rugăciunile și cadourile voastre. Mihai Wurmbrand.

“Religia curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păstrăm neîntinați de lume.” (Epistola Apostolului Iacob 1:27)

Creștini ajutați cu darurile voastre!

Trei ani de închisoare comunistă pentru că a predat într-o Școala Duminicală

"Ma numesc Krivtzoa Natalia Pavlovna. M-am născut în 1952 și locuiesc în provincia Oseția, în sudul Rusiei.

Bunica Krivtzoa cu un nepot

Am devenit creștină atunci când eram deja o persoană matură și Dumnezeu m-a binecuvântat să-L slujesc cu iubire și credincioșie până în prezent. În timpul perioadei sovietice, am suferit o persecuție intensă. Uniunea Sovietică era o țară atee, în care credința în Dumnezeu era practic interzisă. Pe hârtie, Constituția sovietică permitea tuturor cetățenilor sovietici să mărturisească orice credință, în orice denotație. În realitate, situația era destul de diferită. Politica de zi-de-zi a statului sovietic a fost aceea de a distruge orice urmă de credință. (Unul dintre liderii Uniunii Sovietice, Nikita Hrușciiov, un dictator ateu represiv, a anunțat că scopul statului sovietic a fost dezrădăcinarea creștinismului și că dacă un singur creștin ar mai fi rămas în Uniunea Sovietică comunistă, ar fi fost arătat la televizor precum o piesă veche de muzeu NT). Toți elevii din școlile secundare și instituțiile de învățământ superior trebuiau să studieze timp de mai mulți ani un curs extins numit "Ateismul Științific". Studenții creștini, desigur, nu au putut trece acest curs pentru că trebuiau să declare în mod public că ei nu cred în Dumnezeu. Practic, ușile instituțiilor de învățământ superior au fost închise tuturor celor care-și mărturiseau credința

creștina. Era tipic și standard în toate țările comuniste. În tinerețe, am fost implicată în biserica locală în școala duminicală a acesteia. Am putut face asta, doar pe ascuns în cadrul adunărilor clandestine ale bisericii.

Au fost mulți lupi în piele de oaie (informatori ai poliției din KGB) care culegeau informații despre tot ce se întâmpla în aceste adunări bisericești. Acești oameni frecventau biserica în mod regulat, deși mulți dintre ei erau bine cunoscuți de membrii credincioși ai bisericii pentru ceea ce făceau și care era scopul lor. KGB-ul a adunat un dosar voluminos cu informații despre activitățile mele secrete din interiorul bisericii subterane. Am fost arestată în 1983 și am fost acuzată în baza unui articol standard al Codului penal al legii sovietice: Articolul 227 (2). Numele "crimei" pe care se presupunea că am comis-o a fost: "Organizarea unei educații religioase a copiilor", activitate interzisă de guvernul sovietic comunist. Am fost condamnată la 3 ani de închisoare. Am fost încarcerată pentru toți acești trei ani și am fost eliberată abia în 1986. Un an mai târziu, Uniunea Sovietică s-a desființat ca țară comunistă și un număr mare de deținuți politici au fost eliberați. Eu personal cunosc mai mult de 250 de persoane condamnate pentru mărturia lor creștină, eliberate la acea vreme. (În ceea ce privește creștinii aparținând cultului Baptist închiși în Uniunea Sovietică, a fost documentat faptul că adunând sentințele de închisoare decretate de statul comunist pentru acești creștini, suma acestora ar constitui mai mult de 5000 de ani de închisoare! N.T.) Vă mulțumesc pentru munca pe care o faceți și-L rog pe Domnul să vă răsplătească și să vă binecuvânteze pe deplin! "

Asociația Creștina Sabina Wurmbrand este o asociație non-profit definitivă prin hotărârea Judecătorei Sectorului 6 din 11.12.2015 în dosarul 31699/303/15, înscrisă în Registrul Asociațiilor și Fundațiilor la numărul 108 din 11.12.2015.

Creștini ajutați cu darurile voastre

Absolventă al Colegiului Richard Wurmbrand din Iasi, devenită asistenta medicală

Ancuța la Liceul Richard Wurmbrand a 2-a din dreapta. Acum este asistenta calificată!

Sora Sticea Ancuța scrie: "Venisem de la țară - dintr-o familie modestă cu venituri și mai modeste. Părinții mei au vrut să urmez școala Wurmbrand, așa că am acceptat fără să știu ce înseamnă asta cu adevărat. Am mers la Liceul Richard Wurmbrand și l-am urmat timp de patru ani. Prima dată, am sosit cu puțin înainte de festivitatea de deschidere, am întâlnit noii colegi de clasă și apoi au început toate acele lucruri diferite care au lăsat o amprentă asupra inimii mele. Am fost rugați toți să stăm în picioare pentru că în această școală totul se face sub puterea rugăciunii - începem anul școlar cu rugăciune, începem fiecare zi cu rugăciune, terminăm cu rugăciune și laudăm pe Dumnezeu pentru toată bunătatea lui. Venisem dintr-o școală seculară și dintr-un cadru secular și puteam vedea clar că la Liceul Richard Wurmbrand valoarea unei persoane este în caracterul său. De-a lungul anilor am studiat trăsături de caractere diferite menite să ne modeleze și să ne facă să moștenim ceva din ceea ce profesorii de acolo au dorit să insufle elevilor lor. Aceste trăsături de caracter m-au ajutat să-mi formez un sistem de valori pentru viață și principiile călăuzitoare care să mă ajute să navighez prin toate problemele și provocările din viață! Am avut șansa să mă descopăr în această școală. Performanță? Da! La Liceul Richard Wurmbrand, acest lucru se face și se încurajează deoarece profesorii întotdeauna văd dincolo de obiectul lor de studiu și îi încurajează pe elevi să își dezvolte și să-și urmeze pasiunile. Am fost mereu provocată să mă autodepășesc și să devin persoana pe care Dumnezeu dorește să fiu, acolo unde hotărăște El să fiu. Am fost încurajată să fac totul în dragoste, nu din datorie și astfel, la sfârșitul celor patru ani de liceu, știam că o carieră în domeniul medical mi s-ar potrivi și-L voi onora pe Dumnezeu. Deci, am ales să studiez pentru a deveni asistentă medicală. Într-un sistem atât de corupt și distrus de fostul regim comunist precum sistemul medical românesc, știu că Dumnezeu m-a pus aici pentru a fi o lumină, a aduce vindecare, a mângâia și a aduce speranță! Acestea sunt lucrurile pe care le-am auzit în mod constant în timpul liceului - suntem pregătiți și formați pentru a aduce lumină, suntem sarea pământului, suntem cei care pot aduce o schimbare într-o lume coruptă și decadentă! În timpul studiilor la universitate m-am căsătorit. În 2017 am absolvit și am început să caut un loc de muncă. Anii petrecuți în acest liceu, au fost ani de pregătire intensă și de modelare pentru mine. Am nenumărate amintiri și binecuvântări pe care le iubesc atât de mult - colegii mei de clasă, profesorii mei, prietenii și toți creștinii nenumărați din întreaga lume care m-au ajutat să fiu cine sunt astăzi. „

Datorită legilor fiscale din România ajutorul trebuie trimis prin organizatia non-profit locală Asociația Creștină Sabina Wurmbrand. Acest sprijin financiar este distribuit ca ajutor Liceului Richard Wurmbrand, Orfelinatlui Agape precum și multor creștini din Europa de Est, majoritatea cu vârste între 70 și 90 ani. Toți au îndurat mulți ani de închisoare comunistă.

Creștini ajutați cu darurile voastre

Condamnat la 9 Ani de Închisoare pentru Credința Sa!

Fratele Balogh Bela (decedat) scrie: "La 17 iunie 1958, un polițist comunist a bătut cât a putut de tare la ușă. La acea vreme aveam trei copii, soția mea fiind în ultimele zile ale sarcinii cu al patrulea. Datorită percheziției, soția a avut un șoc care a dus la întârzierea nașterii. A dat naștere fiului nostru Barnaba la două luni după termenul limită. În timpul percheziției, fotografiile mele, scrierile mele și Biblia personală au fost confiscate, deși era clar că nu mă puteam acuza de nimic. Am fost interogată în Cluj. Când am fost amprentată, am reușit să citesc pe furiș raportul ofițerului de securitate al statului. Fusesem declarat dușman al poporului. Mi-au pus întrebări despre munca mea, pe cine cunoașteam, colegi de muncă, prieteni, frați în credință. Am răspuns sincer și deschis - mergem în lumină și nu avem nimic de ascuns. Am fost amenințat - mi-au fost descrise diferite metode de tortură. Am încercat să-l conving pe ofițerul care mă interoga de inutilitatea lor. Un lucru m-a îngrozit: plimbarea zilnică. Pe pereții celulei am găsit urme de gloanțe la nivelul capului. Era clar că niște prizonieri au fost împușcați aici în ceafă. Ca și în cazul arestării mele, procurorul de la proces a declarat, de asemenea, o minciună: "Organele de securitate ale statului au descoperit o organizație secretă". Am fost condamnat la nouă ani de închisoare și mi-au interzis timp de cinci ani exercitarea unor drepturi. Nu am acceptat sentința și am depus un apel inutil.

(Continare din coloana din stânga)

Scopul lor a fost să extermine o dată pentru totdeauna religia și toate credințele. De-a lungul procesului, am trăit versetul 46 din Matei 27: "Dumnezeu Meu, Dumnezeu Meu, pentru ce M-ai părăsit?" Soția mea a fost prezentă la proces. Am putut să-i șoptesc "BUEK" (în maghiară fiind un acronim care înseamnă: "încredințează-ți din nou viața în mâna lui Hristos!" Nota Editorului)

În închisoarea Gherla am fost repartizat în celula nr. 54. Duhul lui Dumnezeu m-a pus într-o stare constantă de rugăciune în această celulă. Am considerat că perioada petrecută în această închisoare comunistă a fost una de acumulare de comori spirituale. Unul dintre gardieni avea obiceiul, în timpul schimbului său de opt ore, de a-i face pe toți prizonierii să stea întinși pe podeaua rece de ciment. Același gardian, ca o modalitate de a tortura deținuții pe care îi avea sub pază, smulgea cu forța, plin de satisfacție, părul din nasul unui prizonier. Majoritatea gardienilor ni se adresau cu "bandiților". Totuși am simțit împlinirea aproape palpabilă a promisiunilor lui Dumnezeu în viața mea. Pot să spun fără a exagera că am experimentat lucruri mai minunate decât mi-a promis Dumnezeu. Aleluia! Ne-a fost foame și totuși am supraviețuit. Ce îndurare! În timpul construirii unui baraj, am găsit un ciorchine de strugure care mai avea două boabe pe el. În mod excepțional, îmi amintesc numele deținuților de lângă mine - Colgiac Florea - cu care am împărtășit această delicatasă. Au fost mulți informatori ai poliției secrete printre noi. Deși nu eram sigur de unii, prin instinct am știut cine erau aceștia. Consider că este un miracol, Dumnezeu mi-a permis să rămân credincios. Pentru aceasta, eu rămân recunoscător Domnului. Duhul Domnului a unit toți deținuții, indiferent de religie și naționalitate, într-o frăție profundă și autentică. A fost ca și revărsarea Duhului Sfânt de Rusalii.

Am fost surprins când ofițerul care m-a arestat a venit să-mi spună personal că există o amnistie generală și voi fi eliberat. (România comunistă a obținut în 1964 împrumuturi imense de la Statele Unite, cu condiția să elibereze prizonierii politici - Nota Editorului). Am mulțumit acestui ofițer pentru experiențele spirituale pe care le-am avut în timpul celor șase ani de închisoare! Am citit undeva despre un martir creștin din China roșie comunistă, care a fost torturat prin coaserea sa în interiorul unei piei de yak (un fel de bovină din Tibet, NT). Acesta a spus următoarele cuvinte: "Iisuse, dacă aș putea să îmi cer viața înapoi, aș face-o de o sută de ori, ca să mă pot sacrifica din nou în slujirea Ta". Primesc acest lucru ca pe un exemplu și îl laud pe Domnul meu pentru lucrarea harului Său în viața mea!

Creștini ajutați cu darurile voastre

Elevă la Liceul Richard Wurmbrand, Iasi, Acum Medic Dentist!

Dr. Denisse Stoica împreună cu soțul, Enciu și cei trei fii – Levi, Beni și Ionatan

Sora Stoica scrie: "Au trecut mai mult de 12 ani de când am absolvit liceul din Colegiul Richard Wurmbrand. Mi-am petrecut opt ani de studii preuniversitare în această școală minunată (Colegiul Richard Wurmbrand are cursuri de la grădiniță la clasa a XII-a). Am învățat multe lucruri în timpul petrecut în această școală - lucruri teoretice și practice. Din punct de vedere academic, am învățat multe, dar ceea ce mi se păstrează cel mai mult este amintirea activităților extracurriculare care mi-au cerut colegilor mei și mie să ieșim din zona noastră de confort și să acceptăm provocarea de a fi slujitori ai celor aflați în condiții grele .

Îmi amintesc cu drag toate călătoriile noastre misionare către elevii mai tineri din satele din jurul Iașului, slujirea surzilor, slujirea copiilor bolnavi. Mă simt binecuvântată că am fost crescută într-un mediu protejat, unde relațiile erau curate și contau mai mult decât performanțe și scoruri. Da, acestea din urmă au fost de asemenea importante, iar profesorii noștri au avut un standard academic ridicat, dar nu au pierdut din vedere cultivarea și modelarea sufletelor noastre. Dacă aș alege un cuvânt pentru a defini timpul petrecut la Colegiul Richard Wurmbrand, ar fi prietenia. Mai presus de toate pregătirea academică și dezvoltarea diverselor abilități de viață, ceea ce am prețuit cel mai mult de-a lungul anilor este prietenia dintre colegi de clasă, prietenia cu profesorii noștri și, cel mai important, prietenia cu Dumnezeu meu! Cred cu tărie că a folosit oamenii din liceu și circumstanțele de acolo pentru a mă modela și pentru a-mi arăta că Dumnezeu este dragoste și că noi, creștinii, suntem copiii Săi.

Am luat o mulțime de decizii importante și definitorii în timpul petrecut în acest liceu. Îmi mulțumesc lui Dumnezeu pentru oamenii care s-au aflat lângă mine într-o perioadă critică a vieții mele - anii de adolescență - pentru că m-au călăuzit, m-au iubit și au știut cum să-mi vorbească pentru a determina schimbarea în mine. Îmi dau seama acum că a fost mâna lui Dumnezeu lucrând prin oameni care au ales să se pună în slujba Lui.

Am terminat școala dentară, am lucrat câțiva ani ca medic dentist și acum sunt mamă a trei băieți pe care mă simt binecuvântată să-i am în viața mea. Soțul meu lucrează în informatică. Acum este implicat în Liceul Richard Wurmbrand ca profesor de informatică. Suntem binecuvântați să putem să dăm înapoi și să ne investim viața în viețile altor adolescenți care au nevoie de un cadru puternic, biblic pentru a le modela mintea și caracterul.